

بادرنجبویه

نام‌های دیگر: بادرنجبویه - بادرنجونه - بادرنجبویه - وارنگ‌بو - ترنجان - ترنجسان - گیاه زنبور - برگ زنبور عسل - مفرح القلب - ملیسا - ملیسافولون - ملیسا آفیس نالیس.

مشخصات: گیاهی است علفی و خودرو و پایا از تیره نعنا. برگ‌های آن بزرگتر از برگ نعنا و تقریباً مدور با بوی شبیه به بوی قرنفل.

شاخه‌های زیادی دارد که از روی ریشه خارج می‌شوند، گل آن سفیدرنگ و ریشه آن در زمین می‌ماند و هر سال مانند نعناع می‌روید، این گیاه بیشتر در نواحی شمال و مشرق ایران یافت می‌شود.

برگ بادرنجبویه

طبیعت آن: گرم و خشک است.

خواص درمانی: 1- بیست تا پنجاه گرم از آن را در یک لیتر آب بجوشانید بعد ده دقیقه دم کنید سپس آب آن را صاف و شیرین سازید و روزی سه تا چهار فنجان بنوشید. دافع سموم، مقوی دل و دماغ و

اسرار گیاهان دارویی، ص: 183

حواس و حفظ و ذکاء و معده و جگر و مفرح است و برای درمان بی‌خوابی مؤثر خواهد بود. نشاط‌آور است، دردهائی که در مغز و داخل جمجمه ایجاد می‌شود را کاهش می‌دهد، بیماری کابوس و ترس و وحشت‌های عصبی را برطرف می‌سازد.

2- خوردن شربت آن خفقان سرد را درمان می‌کند.

3- مزه‌مزه بطیخ آن جهت فساد دندان مجرب است و جویدن تازه آن در دهان بوی شراب و بوی بد دهان را مرتفع می‌سازد.